

Z krajské rady

Obec dostane z kraje peníze na nápravu škod po povodni

Unčín • Obec získá od kraje příspěvek 350.000 korun na odstranění škod po letošním jarním tání. Kry při tání ucply koryto Svratky a velká voda poničila budovy i silnice. „Škody obec odhadla na půl milionu korun a není schopná řešit to penězi ze svého rozpočtu.“ řekl předseda bezpečnostní komise krajské rady Pavel Maslák (nezávislý).

Povodeň do Unčína letos přišla už dvakrát. V lednu rozvodněná řeka zaplavila část obce a v únoru dokonce hasiči eva-

kuovali dva lidi. Voda v některých částech obce dosáhla zhruba 70 centimetrů. Poprvé měla úroveň osmdesátileté a podruhé stoleté vody.

Příčinou opakovaných záplav v obci je mostní pilíř, kvůli kterému je v korytě umělá zatáčka. Ta tekoucí vodu zpomalí a kry se v kritickém místě postupně navrší. Kraj spolu s Povodím Moravy hledá způsob, jak záplavám v Unčíně čelit. Jednou z možných variant je i protipovodňový val.

Mohelno získá příspěvek na výbuchem zničenou cestu

Mohelno • Po roce od výbuchu lihovaru v Mohelně obec ještě stále opravuje škody. Kraj přispěl 50.000 korunami na opravu silnice. Výbuch totiž nejen zcela zdemoloval samotný lihovar, ale také poškodil okolní

rodinné domy a přilehlou silnici. Obec musela zajistit rychlý odvoz sutin, statický posudek a další práce. Kvůli opravě silnice požádala o pomoc kraj a zastupitelstvo Mohelno peníze přidělilo.

Vodovod má využívat víc lidí

Vysočina • Čistší vodu k pití a méně splašků do potoků a řek mohou brzy zaznamenat obyvatelé menších obcí na Vysočině. Pomůže tomu nový čtyřmiliónový grantový program, který kraj vyhlásil pro obce, svazky obcí a vodárenské společnosti, které obcím patří.

Program jim má pomoci zaplatit projekty, které se budou ucházet o evropské peníze. Kraj takovými peněžními pobídkami chce zvýšit počet obyvatel, napojených na veřejný vodovod. Ten totiž zaručuje větší a stabilnější kvalitu pitné vody. Zároveň chce zvýšit také počty domácností, napojených na kanalizaci. Grant má pomoci ta-

ké 43 obcím Vysočiny, které během šesti let podle evropských norem musí zajistit lepší odkaňování a čištění odpadních vod. Náklady s tím spojené se přitom odhadují téměř na čtyři miliardy korun.

Takový grantový program kraj vyhlásuje potřetí. V roce 2002 mezi 18 úspěšných žadatelů rozdělil dva miliony. Loni získalo dotaci v celkové výši tři miliony dvojnásobné množství uchazečů. Peníze se ale nedostaly na více než 30 žádostí. Proto kraj letos částku zvýšil. Maximální výše podpory u jednoho projektu bude 400.000 korun, žadatel se na nákladech musí podílet alespoň 60 procenty.

Nemocnice splatí největší dluhy

Stát bohužel vyrovnal necelou polovinu závazků, které v nemocnicích vznikly za jeho hospodaření

Vysočina • Na splacení dlouhodobých dluhů půjčí kraj pětím nemocnicím bezúročně 50 milionů korun. Rozhodla o tom rada a její postoj schválilo i zastupitelstvo. Závazky k dodavatelům činí v nemocnicích, které kraj převzal zadlužené od státu, více než 340 milionů korun, z toho tři zařízení dle než půl roku dluží přes 114 milionů korun.

Kraj nemocnicím peníze poskytne v podobě bezúročně půjček se splatností do jednoho roku.

Poslední měsíční splátku by měly nemocnice uhradit do května příštího roku.

Nejvíce peněz, 20 milionů korun, kraj půjčí jihlavské nemocnici, která dluží dodavatelům přes 166 milionů, z toho nad 180 dnů více než 84 milionů, a více jak rok přes 21 milionů korun.

Havlíčkobrodská nemocnice bude moci splatit dluhy za 15 milionů, celkem jich má za 91,5 milionu. Po lhůtě splatnosti nad 180 dnů dluží 14,9 milionu. Stejně tolik, tedy 15 milionů korun, kraj půjčí třebešické nemocnici, která koncem února dlužila celkem 69 milionů korun, z toho půl roku po

lhůtě splatnosti přes 15 milionů.

Pelhřimovská a novoměstská nemocnice půjčky nepotřebují, protože dlouhodobě nedluží. Krátkodobé závazky u nich představují osm až devět milionů korun.

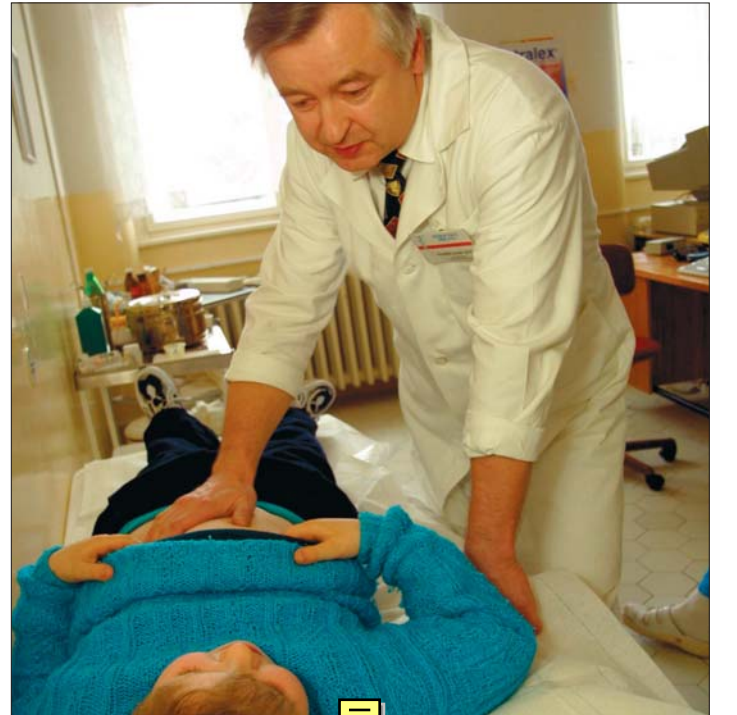
Dlouhodobé dluhy, které vznikly v době, kdy nemocnice řídil stát, jsou pro tato zařízení zřejmě největším hospodářským problémem. Nemocnice čelí soudními žalobám a nemožnou vyjednat výhodnější ceny zboží.

Stát přitom nevyrovnal zdaleka všechny závazky, které za jeho hospodaření v nemocnicích vznik-

ly. Na oddlužení nemocnic kraji Vysočina loni přidělil necelých 182 milionů korun, předal mu je přitom s dluhem téměř 382 milionů.

Jihlavská nemocnice ve dvou etapách tak na zaplacení závazků dostala 52,7 milionu, havlíčkobrodská 42,8 milionu a třebešická 35,9 milionu korun. Kraj loni dotaci přidělil i dobře hospodářícím nemocnicím v Novém Městě na Moravě a v Pelhřimově, a to 30 a 20 milionů korun.

Dalších 100 milionů korun letos nemocnice dostanou na opravy a investice. Z nich je 71 milionů státní dotace, zbytek z krajského rozpočtu. Tyto peníze nemo-

Dobré hospodaření nemocnic zaručuje kvalitní péči o pacienty. To není klíče, ale tvrdý fakt, který musí lékaři přijmout. Foto: Luboš Pavlíček

hou nemocnice použít na splacení svých dluhů, ale naopak na svůj vlastní rozvoj. Celých 40 milionů už získala třebešická nemocnice na celkovou opravu kuchyně, které hrozilo uzavření od hygieniků.

Na začátku března se pak kraj s řediteli nemocnic dohodnul na rozdělení zbývajících 60 milionů korun. Bezmála 20 milionů by měla dostat havlíčkobrodská ne-

mocnice na pořízení přístroje pro onkologii a opravu angiografického přístroje. Novoměstská dostane 16 milionů na nutnou modernizaci systému rozvozu stravy. Pelhřimovská použije přes osm milionů na rentgen a jihlavská nemocnice získá přes 14 milionů korun na splacení nového lineárního urychlovače a na opravy a splátky investic z minulých let.

Sociální ústavy mají nové šéfy

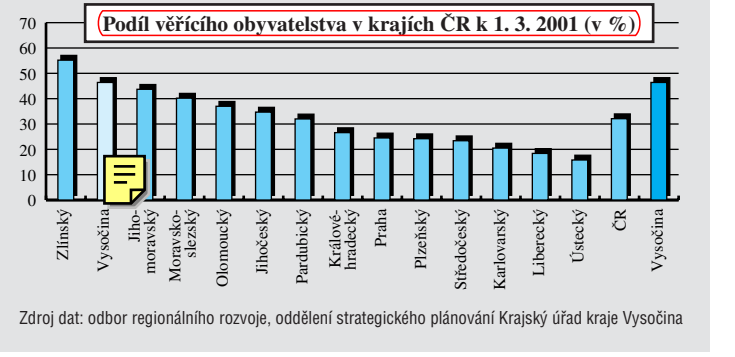
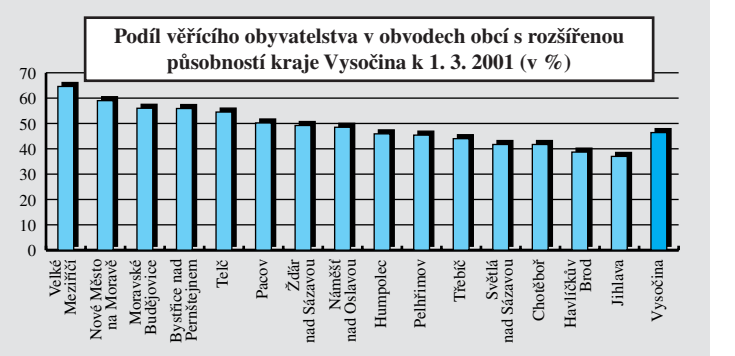
Vysočina • Sedm nových ředitelů z 23 mají sociální ústavy na Vysočině. Kraj, který domovy důchodců a ústavy sociální péče zřizuje, vyhlásil na všechna ředitelská místa v těchto organizacích výběrová řízení. Zastupitelstvo následně sedm ředitelů vyměnilo, ostatní potvrdilo ve funkcích.

„I ti ředitelé, kteří zůstali, byli donuceni zamyslet se nad svojí prací, obhájit ji a vytvořit si další vizi do budoucna. Výběrová řízení tedy účel stoprocentně splnila,“ říká radní pro zdravotnictví, kulturu a sociální věci Martina Matějčková (ODS) a dodává: „Úkolem ředitelů sociálních ústavů je přebudování těchto zařízení tak, aby splňovala standardy kvality. Naším společným úkolem je pak naučit se získávat peníze z evropského sociálního fondu.“

Římských katolíků je v kraji nejvíce

Údaje o religiozitě obyvatel se dozvídáme pouze ze Sčítání lidu domů a bytů, které provádí Český statistický úřad jednou za deset let (po druhé světové válce za vlády KSČ se vyznání obyvatel nezjišťovalo, čili poprvé byli obyvatelé na věru tázáni až v roce 1991). Jde o podíl obyvatelstva, které se přihlásí k nějaké víře, na obyvatelstvu celkem. V kraji Vysočina se nejvíce lidí hlásí k Církvi římskokatolické (90%). Následují Českobratrská církev evangelická, Církev československá husitská a s odstupem ještě další. Ostatní zjišťované obyvatelstvo je buď bez vyznání, anebo nebylo vyznání zjištěno.

Region pohledem statistiků

Zdroj dat: odbor regionálního rozvoje, oddělení strategického plánování Krajský úřad kraje Vysočina

Rozhovor měsíce

Pažoutová: Snažím se program galerie oživit

Novou ředitelkou Oblastní galerie Vysočiny je Kateřina Pažoutová. Sama říká, že ji nechce od základu měnit. Přesto je na první pohled vidět, že se za stěnami galerie dějí věci.

Jak se člověk stane výtvarným odborníkem, anebo třeba ředitelem takové instituce, jakou je galerie?

„Jak jsem se dostala do galerie, není až tak velká záhada. Měla jsem vždy zájem o umění, vystudovala jsem je jak prakticky, tak teoreticky. A pokud chcete zůstat v oboru, není až tolik možností. Galerie se nabízel jako jedna z prvních. Pracovala jsem ve Státní galerii ve Zlíně a v Národ-

ní galerii v Praze. Když pracujete jako řadový pracovník, nemůžete děnit kolem sebe až tak ovlivnit. Na vedoucí pozici je to jiné a to mne vedlo k účasti v konkurzu, který vyhlásil kraj Vysočina.“

S čím jste tedy na Vysočinu přijela? Co jste si do oblastní galerie přinesla?

„Myslím, že program by chtěl oživit. Nebyl nikdy špatný, jen se mi zdá, že je zbytečně konzervativní. Například monografické výstavy, zaměřené na starší umělce a podobně. Přitom je v České republice čím dál víc mladých umělců a je z čeho vybírat. Navíc lze vybírat i z Evropy – po našem vstupu bude převoz uměleckých děl přes hranice jednodušší. Proč toho tedy nevyužít a neobohatit dobrou koncepci, která zde už byla.“

Co jste udělala jako první věc po svém příchodu?

„Rychle jsem připravila oslavy 50. výročí. Když jsem do galerie přišla, byly z katalogu, připravovaném k této příležitosti, připrave-

ny pouze texty o historii budov a z velké části text o historii galerie. To mi situaci trochu zjednodušilo a trochu ztížilo. Museli jsme udělat výrazné změny, něco přidat, něco ubrat a vznikla docela zajímavá publikace, která je svým způsobem reprezentativní. Zároveň byla reinstalována stálá expozice, která se v průběhu času stále obměňuje. Takže první věcí byly oslavy 50. výročí a druhou věcí výstavy současného umění, které koncepci výrazně oživi-

ly. V současnosti probíhá výstava ze sbírek ostravské galerie – krajinářů 19. století. Tato výstava byla připravená ještě předtím, než jsem sem přišla a je vcelku dobrá. Domnívám se, že taková spolupráce s ostatními galeriemi je užitečná.“

Jaký je vztah galerie k umělecké obci na Vysočině a jak výtvarná veřejnost v kraji vypadá?

„Na to neumím odpovědět, tak dlouho tady ještě nejsem a nemám to ještě zmapované. Určitě ale v každém regionu žijí umělci, kteří jsou pozoruhodní a do galerie patří a zároveň jsou zde umělci průměrní. Nemyslím si, že by

V každém regionu žijí umělci, kteří jsou pozoruhodní a do galerie patří a zároveň jsou zde umělci průměrní. Nemyslím si, že by Vysočina byla něčím výjimečnou. Ale možná se pletu.“

V každém regionu žijí umělci, kteří jsou pozoruhodní a do galerie patří a zároveň jsou zde umělci průměrní. Nemyslím si, že by Vysočina byla něčím výjimečnou. Ale možná se pletu.

Jaký je vztah galerie k umělecké obci na Vysočině a jak výtvarná veřejnost v kraji vypadá?

„Na to neumím odpovědět, tak dlouho tady ještě nejsem a nemám to ještě zmapované. Určitě ale v každém regionu žijí umělci, kteří jsou pozoruhodní a do galerie patří a zároveň jsou zde umělci průměrní. Nemyslím si, že by

Vysočina byla něčím výjimečnou. Ale možná se pletu.“

Co vlastně je oblastní galerie? Co dělá, o co se stará?

„Hlavní náplní práce galerie je sbírkotvorná činnost, činnost výstavní, kulturně výchovná a zároveň i vědecká. Myslím si, že hlavním úkolem regionálních galerií není mapovat umění regionu, ale spíše umění do regionu přinášet. Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě je v podstatě taková Národní galerie v malém.“

Místní výtvarníci občas říkají, že Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě má především povinností starat se o ně a vystavovat jejich práce. Jak to vidíte vy?

„Není to nikde napsáno. Ani ve zřizovací listině, ani v organizačním řádu a není to ani v žádném zákoně. Samozřejmě, jak už jsem říkala, oblastní galerie ale

může vystavovat i kvalitní místní umělce.“

Kam oblastní galerie Vysočiny půjde dál? Kde by podle vás měla být za pět let?

„Já se domnívám, že by se galerie měla trochu více zviditelnit v celorepublikovém kontextu. V regionu by měla oživit kulturní život a dát místním lidem šanci vidět věci, za kterými by jinak museli daleko cestovat. A zároveň by měla nabídnout umění, za jakým budou přijíždět lidé z celé republiky na Vysočinu, aby divácká obec byla širší a různorodá a aby si více lidí přišlo na své. Máme zde kulturně výchovného pracovníka pro spolupráci s místními lidmi, budeme otvírat knihovnu. Jde o to, aby i ti lidé, kteří nejsou profesionálními výtvarníky, mohli do galerie přijít a zkusit se zde realizovat, nebo si zde jen odpočinout.“